

holdt. Forsaavidt angaaer Justitsministeriets Budget, vil denne Sum af 4000 Rbd. altsaa være den egentlige Gjenstand for vor Behandling. — Ved at behandle saadanne og andre Enkeltheder, der ere forbeholdte vor Afgjorelse, ville vi paa bedste Maade behandle Sagen. Der er endnu med Hensyn til dette Budget en Post, som jeg maa berøre; det er nemlig den, hvor der er Tale om et Tillæg til en Byfoged af 300 Rbd. (det findes Pag. 16). Det er opført som et personligt Tillæg; af Anmærkningen seer man imidlertid, at, skjøndt der tidligere i 3 Mar 1846, 1847 og 1848, er tilstaaet ham et lignende personligt Tillæg, saa er dette Tillæg dog ikke denne gang opført paa Budgettet, fordi Byfogdens Ansøgning herom er indkommen for seent. Jeg finder, mine Herrer! i denne Anmærkning en høist vigtig Oplysning; thi det fremgaar heraf, at de personlige Tillæg, som engang ere givne Vedkommende ved Kongelig Resolution, dog ikke altid ere faste Tillæg, men at der ogsaa under denne Form opføres nogle Tillæg, som meddeles som aarligt Gratiale. Det vil være af Bigtighed, at Opmærksomheden henledes derpaa. Altsaa, mine Herrer! forsaavidt angaaer den forbigangne Tid, mener jeg, at Thinget bør henvende sin Opmærksomhed paa Alt, hvad der er forbeholdt dets Afgjorelse, og gjøre dette med fuldt Alvor, for at der kan blive en Regel for den tilkommende Tid. Jeg troer, mine Herrer! at vi i denne Henseende ikke skulle følge den Anskuelse, som er bleven yttret — maaskee jeg har misforstaaet den — at Besparselserne skulle begynde fraoven. Jeg troer netop, at der bør begyndes fraoven, og at det er den rette Vej at gaae fraoven nedad. Det giver Regjeringen den rette Styrke til at gennemføre Besparselserne, naar den begynder med sig selv, dernæst med de Embedsmænd, som staae den nærmest og saaledes fremdeles. Ved at gaae den modsatte Vej, troer jeg, det vil blive vanskeligt. Jeg skal derfor ikke give min Stemme til den Normal-Gage, som er foreslaaet for Statsraadet, thi derved troer jeg, at Regjeringen berøves et virksomt Middel til at virke for de Besparselser, som man maa ansee for ønskelige.

See vi dernæst hen til Fremtiden, saa

ville De finde, mine Herrer! at det, vi kunne gjøre ved Budgettets Gager, Bortpenge og Pensioner, kun er meget Lidet og kun kan udøve en ringe Indflydelse paa at bringe dem ned; thi det følger af sig selv, at Alt, hvad der foresalder i Løbet fra nu af til næste Aar, nu allerede maa være aldeles afgjort. Efter hvad jeg saaledes har anført, maa jeg ansee det for ønskeligt, om det blev vedtaget af Thinget, at enhver Pension og alle Bortpenge kun skulle bevilliges midlertidigt, og at Thingets Samtykke forbeholdtes, indtil den Pensionslov er udkommen, hvortil der nu er forelagt Udkast, ligesom ogsaa, at der, naar et Embede bliver ledigt, forbeholdes Regjeringen o: Regjeringen og Thinget, Ret til at faae Indflydelse paa den nærmere Bestemmelse af Gageringen, indtil et almindeligt Gagerings-Reglement kan blive Rigsdagen forelagt og af den vedtaget. Det er disse Spørgsmaal, hvorpaa jeg, mine Herrer! troer, at der er Anledning til at inklude sig. Jeg troer altsaa, at det er urigtigt, naar man har villet, at vi skulle glide let hen over det os forelagte Budget. Vi skulle med Alvor gaae ind paa ethvert Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket Thingets Samtykke og Afgjorelse er forbeholdt, og vi skulle dernæst tage saadanne Beslutninger, hvorved vi aabne de kommende Rigsdage Udgang til at faae af den Indflydelse paa disse Sager, som vi maae ansee for ønskelig.

Tal: Der ere idag faldne adskillige Optringer i denne Sal, som jeg havde haabet, at andre ærede Talere vilde have modsagt; da dette imidlertid ikke er fæst, saa tager jeg Ordet. Med Hensyn til Reformer i Gageringsvæsenet og Reductioner i mange unødvendigt høje Udgifter har man lagt særdeles Vægt paa visse Humanitets-Hensyn, Billigheds-Krav og andre tvivlsomme Rettigheder, som jeg aldeles ikke har noget imod, hvis de kunne forenes med andre langt vigtigere Hensyn. Men, mine Herrer, man forglemmer, at, medens man med saa stor Rundhaandethed efterkommer sine Billigheds-Krav, da bortgiver man Midlerne til at opfylde langt vigtigere og helligere Pligter. Som Exempler herpaa skal jeg tillade mig at nævne: naar en Mand maaskee paa Grund af personlige Forbindelser eller overvurderet Dyg-